

РЕШЕНИЕ

№ 300

гр. Варна, 30.06.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – ВАРНА в публично заседание на шести юни през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Диана К. С.а

при участието на секретаря Албена Ив. Янакиева
като разгледа докладваното от Диана К. С.а Търговско дело №
20223100900638 по описа за 2022 година

за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е образувано по предявен от Ж. П. Ю. срещу ЗД „Бул Инс“ АД иск с **правно основание чл. 432 от КЗ** за осъждане на ответника за сумата от **30 000.00 лв.**, представляваща застрахователно обезщетение за неимуществени вреди, изразяваща си в претърпени болки и страдания от счупване на носни кости без разместване, контузия на главата, разкъсно-контузни рани в областта на дясната вежда и горната устна, окоочен хематом вдясно, множество кръвонасядания и отоци в областта на носа и горната устна, претърпени психични изживявания и съС.ие на емоционален стрес, **ведно с дължимото обезщетение за забава** върху главницата, считано от 20.08.2020г. /предявяване на писмената претенция пред застрахователя/ до окончателното изплащане на сумата, настъпили в следствие на виновно причинено от А.П. И. ПТП на 08.10.2019г., дължимо по силата на договор за застраховка „Гражданска отговорност“ по застрахователна полица № ***** с валидност до 10.04.2020г.

В исковата молба се твърди, че на 08.10.2019 г. около 13:00 ч. на ПП I-4 София - Варна, е настъпило ПТП, при което, водачът А.П. И. при управление на лек автомобил „Киа Рио“ с рег. № *****, при движение в зона на десен завой е загубил контрол над автомобила, навлязъл в насрещната лента за движение и блъска движещото се ППС „Мерцедес Вито“ с рег. № *****, управлявано от Й. Й.ов. В резултат на настъпилото ПТП, ищцата,

като пътник в ППС „Мерцедес Вито“ с рег. № *****, получила травматични увреждания, изразяващи се в счупване на носни кости без разместване, контузия на главата, разкъсно-контузни рани в областта на дясната вежда и горната устна, окоочен хематом вдясно, множество кръвонасядания и отоци в областта на носа и горната устна, установени при преглед в Спешно отделение при МБАЛ „Света Анна“ – гр. Варна.

В следствие на ПТП и получените травматични увреждания, ищцата претърпяла силни болни и страдания за продължителен период от време, като не можела да се обслужва самостоятелно, изпитвала затруднения при дишане през носа, което ѝ създавало дискомфорт, включително и към настоящия момент. След ПТП ищцата е изпаднала в състояние на тревожност с неспокоен сън и страх да използва автомобилен транспорт.

По случая било образувано досъдебно производство № 373/2019 г. по описа на РУ Омуртаг, както и пр.пр. № 494/2019 г. по описа на Районна прокуратура Търговище. Преди ангажиране отговорността на виновния водач А. И. починал, поради което производството било прекратено.

Към датата на ПТП по отношение на автомобила на водача И. е имало сключена застраховка „Гражданска отговорност“ по застрахователна полица № ***** с валидност до 10.04.2020г. с ответника, който следва да заплати обезщетение за вредите причинени от застрахования.

Ищцата предявила и писмена претенция № ОК – 501936 на 20.08.2020 г. пред ответника за изплащане на обезщетение за причинените неимуществени вреди за претърпените от нея болки и страдания, по която до момента липсва произнасяне от ответника.

Поради наличието на причинна връзка между поведението на застрахования водач и претърпените неимуществени вреди, в следствие на настъпилото ПТП, ищцата моли съда да постанови решение за осъждане на ответника за репарирание на причинените вреди в претендираните размери, както и за сторените в производството съдебни разноски.

В съдебно заседание ищцата редовно призована, чрез процесуалния представител поддържа предявения иск и моли същия да бъде уважен.

По делото е постъпил отговор от ответната страна ЗАД „Бул Инс“ АД, в срока по чл. 131, ал. 1 от ГПК.

Оспорват се вида и размера на твърдените неимуществени вреди, в това число претърпените болки и страдания и получените травматични увреждания, като се оспорва към момента ищцата все още да изпитва затруднения при дишане. Излагат се съображения, че претендираните суми за неимуществени вреди са завишени и не са съобразени с принципа за справедливост, като сочи за справедлив размер от 6000 лв. до 7000 лв. Оспорва се и дължимост на акцесорната претенция за сочения период. Излага се, че на 20.08.2020 г. е предявена претенция пред застрахователя от 8 лица, без да са посочени получените увреждания, настъпилото ПТП, както и без

посочване на банкова сметка, по която евентуално би могло да бъде изплатено обезщетение от застрахователя. Твърди се, че едва на 16.03.2022г., ответникът би могъл да изпадне в забава, тъй като на основание чл. 380, ал. 3 от КЗ, кредиторът е бил в собствена забава. По изложените съображения моли съдът да отхвърли предявения иск.

По делото не е постъпил отговор от третото лице помагач „ДЗИ Общо застраховане“ ЕАД в указания едномесечен срок.

Третото лице помагач „ДаллБогг Живот и Здраве“ АД, е подало отговор в указания едномесечен срок.

Излага становище за допустимост на иска. Твърди се неоснователност на привличането му в качеството на трето лице помагач по делото и неоснователност на иска. Оспорва се да е налице причинно-следствена връзка между настъпилото ПТП и получените травматични увреждания на ищцата. Оспорва се и твърдения механизъм за настъпване на процесното ПТП.

Признава наличието на сключен договор за застраховка „Гражданска отговорност“ със застрахователна полица № ***** към 08.10.2019 г., по отношение на лек автомобил „Мерцедес Вито“ рег. № *****. Излага се, че ищцата не фигурира сред изброените като пострадали лица в съставения констативен протокол и в постановлението за прекратяване на досъдебното производство. Оспорват се видът и характерът на получените телесни увреждания, както и претърпените болки и страдания, в следствие на процесното ПТП. Излага се, че ищцата не е спазила лекарските предписания, поради това се е стигнало до забавяне в оздравителния процес.

Оспорва се наличието на вина на водача на л.а. „Мерцедес“ с рег. № ***** – Й. Ю. за настъпването на ПТП, както и наличието на съизвършителство от негова страна на вредоносния резултат. Сочи се, че водачът на л.а. „Киа Рио“ с рег. № ***** – А. И. носи изключителна вина за настъпването на ПТП, а действията на водача Й. Ю. представляват случайно събитие по смисъла на чл. 15 от НК, осъществено при условията на крайна необходимост. Твърди се, че водачът Й. Ю. е предприел спасителна маневра по смисъла на ТР № 106/31.10.1983 г. по н.д. № 90/1982 г. на ОСНК на ВС.

Навежда се довод, че ищцата е допринесла за настъпването на вредоносния резултат, като е била без поставен предпазен колан.

По отношение на размера на претендираното обезщетение за неимуществени вреди се излагат възражения за прекомерност на претендирания размер. Оспорва се и претенцията за лихва, като неоснователна.

След съвкупна преценка на доказателствата по делото и съобразявайки становището на страните и нормативните актове, регламентиращи процесните отношения, съдът приема за установено следното от фактическа страна:

От приетите по делото констативен протокол за ПТП с пострадали лица от 08.10.2019г., материалите по ДП №373/2019г. по описа на РУ – Омуртаг, събраните свидетелски показания и изслушаното заключение по допусната съдебно автотехническа експертиза се установява, че на 08.10.2019г. около 13.00ч. на ПП 1-4 гр. София – гр. Варна е настъпило ПТП, при което водачът А.П. И., управляващ лек автомобил „Киа Рио“, с рег. №***** е допуснал напускане на пътната си лента, пресичане на единична непрекъсната бяла разделителна линия и навлязъл в насрещната пътна лента при движение по дъга на десен завой. След напускане на пътната си лента лек автомобил „Киа“ реализира удар с насрещен автомобил „Мерцедес Вито“ с рег. №***** управляван от Й. С. Ю., с пътник ищцата. При създамата се ситуация лек автомобил „Тойота“ с рег. №*****, управляван от И.Е.К. застига и блъска с предната си част задната част на „Мерцедес Вито“. Видимостта между двете МПС – та е била около 170м. При тази видимост „Мерцедес Вито“ е напускат изпълнявания от него десен завой, а лек автомобил „Киа“ е излизал от изпълнявания десен завой. Дъгите на завоите са били с голям радиус, който не предполага загуба на управление при движение с позволена скорост 90км.м.

Вещото лице М. е посочило, че основната характеристика на района на ПТП е двупосочно пътно платно, съставено от две срещуположни ленти, заключено между два десни завоя в посока на пътуване на автомобилите към гр. София и гр. Варна. В конкретния случай ударът настъпва непосредствено в края на десния завой на пътната лента в посока гр. Варна. В съдебно заседание вещото лице разяснява, че ударът е настъпил между лек автомобил „Мерцедес Вито“ и лек автомобил „Киа“ приблизително около осевата линия, като разположението на лек автомобил „Киа“ е било по скоро в срещуположната лента. Ударът е настъпил в десните им части, т.е. категорично е започнала размяна на местата на автомобили, тъй като лек автомобил „Мерцедес“ е извършвал спасителна маневра.

В заключението по автотехническата експертиза е посочено, че скоростта на лек автомобил „Мерцедес“ и лек автомобил „Тойота“ преди настъпване на опасната ситуация е била около 90км.м., а към момента на ПТП скоростта на лек автомобил „Мерцедес“ е била 73км./ч. Скоростта на лек автомобил „Киа“ преди настъпването на ПТП е невъзможна за определяне, а към момента на удара е била около 70км./ч.

Опасната зона на всеки един от автомобилите – лек автомобил „Тойота“ и лек автомобил „Мерцедес“ е била около 77м., а за лек автомобил „Киа“ е била 53м., като общото разстояние на видимост е било по – малко от необходимото общо разстояние за изпълнение на аварийно спиране. В конкретния случай водачите са нямали техническата възможност да спрат преди точката на ПТП. Всеки един от водачите е действал коректно при настъпила пътна обстановка, с изключение на водача на лек автомобил „Киа“ допуснал навлизане изцяло в насрещната пътна лента.

В заключението е посочено и в съдебно заседание вещото лице М. пояснява, че процесният автомобил „Мерцедес“ разполага фабрично с триточкови обезопасителни колани от инерционен тип за всички места в купето за превоз на пътници. При настъпване на рязко издърпване на коланния ремък или наднормено наклоняване на купето, коланната макара се блокира, с което осигурява задържане на пътника спрямо седалката. В момента на първия удар, пътниците в лек автомобил „Мерцедес“ са залитнали наред и в дясно под влияние на рязката маневра в ляво и настъпилия удар в предната дясна част на автомобила. Вторият удар е бил в задната лява част с ниска интензивност, който е предизвикал лягане на телата спрямо седалките. Вещото лице е категорично, че при поставен колан не се очаква да настъпи удар на тялото на ищцата с някой от детайлите на автомобила. Ако ищцата е била без предпазен колан ще се удари в гърба на предно разположените седалки.

От заключението по допуснатата съдебно медицинска експертиза и останалата медицинска документация се установява, че ищцата Ж. Ю. е получила счупване на носните кости без разместване, контузия на главата, разкъсно – контузни рани в областта на дясната вежда и горната устна, околоочен хематом в дясно, кръвонасядания и травматични отоци в областта на носа и горната устна. Описаните травматични увреждания са резултати на удари с или върху тъпи предмети, реализирани в областта на лицето в посока отпред назад. В своята съвкупност описаните травматични увреждания са обусловили временно разстройство на здравето неопасно за живота, като в настоящия момент не са възникнали усложнения. Тези увреждания могат да бъдат получени при конкретното ПТП. Вещите лица са посочили, че след получаване на такива травматични увреждания са налице болки,

кръвотечение и болки при дишане. При проведения преглед са извършени консулти, ренгенографии, наложен шев на установената разкъсно – контузна рана.

Травматичните увреждания от този вид отзвучават без дефицит в рамките на 2-3 седмици. При получаване на такива травматични увреждания е налице болка и затруднение при изпълнение на ежедневните функции за период от десетина дни, като не е била необходима помощ от други лица.

Вещите лица са заключили, че оздравителния процес е завършил без дефицит. Не са налице данни за възникнало усложнение във връзка с травмата на носните кости и в този смисъл затруднено носно дишане.

При извършване на прегледа на пострадалата не са установени белези за действието на предпазен колан, а именно ивицести кръвонасядания и ожулвания в областта на гръдния кош. Същата е била и без предпазен колан. Травмите се дължат на предвижване на тялото напред и удар в главата в предходящите седалки. Ако е била с поставен предпазен колан главата няма как да контактува с предния ред седалки.

Съгласно изслушаното в съдебно заседание заключение по съдебно – психиатричната експертиза вещото лице не е установило данни за остра стресова ситуация или друго психично разстройство като непосредствено следствие от процесното ПТП. Освидетелстваната ищца е споделила, че след инцидента е започнала да получава психически кризи, изразяващи се в изтръпване на крайниците, главата, гадене, повръщане. Симптомите се проявявали при стресови ситуации, свързани с повишено нервно напрежение. Подобен пристъп имала преди около 2 седмици, като понастоящем приема Деанксит, изписан от личния лекар. Въпреки това е заключило вещото лице В. не може да се установи категорично причинно – следствена връзка между описаната от ищцата симптоматика и процесното ПТП.

Разпитан в съдебно заседание св. Й. С. Ю. излага, че преди три години пътували за почивка, като той шофирал микробус „Мерцедес – Вито“. Съпругата му Ж. Ю. пътувала на втори ред седалки. Времето е било нормално със суха настилка. Пътното платно било с две ленти, с непрекъсната разделителна линия и знаци – забранено изпреварването. Другият автомобил излязъл от завоя и се движил в платното на свидетеля. Свидетелят намалил, тъй като нямало къде да отбие решил да тръгне на ляво. В този момент

другият автомобил рязко свил и ударил микробуса.

След инцидента неговата съпруга била със счупен нос, сцепена вежда и сцепена горна устна. Ж. била откарана с линейка в болница, където ѝ зашили устната, залепили ѝ веждата, а в друга клиника ѝ прегледали носа. След прибирането в къщи съпругата на свидетеля я боляло много главата, носа и от ръцете се оплаквала. Не можела да си вдига добре ръцете.

Свидетелят излага, че на Ж. ръцете я болели около две седмици, на втората седмица били премахнати конците от устата. Носът зарастнал за месец и половина два. Свидетелят има впечатления, че Ж. има още белег на веждата, все още я боли главата, изпитва затруднение при дишане.

През първите дни след инцидента съпругата му не спяла добре от уплахата и стреса, все още изпитва страх от пътуване с кола.

Въз основа на така установеното от фактическа страна, съдът достигна до следните правни изводи:

Съгласно разпоредбата на чл. 432, ал.1 от КЗ увреденото лице може да предяви пряк иск срещу застрахователя на причинителя на вредата, като с договора за застраховка "Гражданска отговорност" застрахователят се задължава да покрие отговорността на застрахования за причинени от него на трети лица имуществени и неимуществени вреди. За да се ангажира отговорността на застрахователя по чл. 432, ал. 1 от КЗ е необходимо към момента на увреждането да съществува валидно застрахователно правоотношение, породено от договор за застраховка "Гражданска отговорност", между прекия причинител на вредата/респективно собственика на автомобила/ и застрахователя. Наред с това следва да са налице и всички кумулативни предпоставки от фактическия състав на чл. 45 от ЗЗД, пораждащи основание за отговорност на прекия причинител - застрахован спрямо увредения за обезщетяване на причинените вреди. Отговорността на застрахователя е обусловена от отговорността на застрахования деликвент, като застрахователят дължи обезщетение за вредите, доколкото застрахованият е отговорен спрямо увреденото лице за репарирането им.

При съвкупния анализ на доказателствата се установява, че е настъпило ПТП с установения във фактическата страна механизъм, при който при напускане на пътната си лента лек автомобил „Киа“, управляван от А.П. И. реализира удар с движещия се в насрещното пътно платно лек автомобил

„Мерцедес Вито“ с рег. №***** управляван от Й. Ю.. Същото е причинено виновно и противоправно от водача на лек автомобил „Киа“ И.. Той в нарушение на чл.16, ал.1, т.1 от Закона за движение по пътищата на пътното платно с двупосочно движение, когато то има две пътни ленти, е навлязъл и се е движил в лентата за насрещно движение. Пресякъл е маркировка „Единична непрекъсната линия“ - М1, която съгласно чл.63, ал.2, т.1 от Правилника за прилагане на Закона за движение по пътищата на пътните превозни средства е забранено да я застъпват и пресичат. С това си действие е нарушил нормата на чл.6, т.1 от Закона за движение по пътищата. В следствие на тези си действия е ударил движещия се в насрещното пътното платно лек автомобил „Мерцедес“.

Не намира опора в доказателствата възражението на ответника, че вина за пътния инцидент е на водача на лек автомобил „Мерцедес Вито“ Й. Ю.. Същият се е движел в своята лента, при съобразена скорост, не е пресякъл единичната напречна линия, въпреки, че е предприел спасителна маневра в посока на другото платно за да избегне удара. Вещото лице М. е категорично, че причината за ПТП е поведението на водача на лек автомобил „Киа“.

От доказателствата по делото безспорно се установи, че пътник в лек автомобил „Мерцедес“ е била ищцата. Свидетелските показания на свидетеля Ю. дадени във връзка с този факт, ценени при условията на чл.172 от ГПК, кореспондират с материалите по досъдебното производство, медицинско удостоверение №1037/2019г., лист за преглед на пациент, с дата 08.10.2019г. /датата на ПТП/.

В следствие на настъпилото ПТП по вина на водача на лек автомобил „Киа“ са причинени на ищцата счупване на носни кости без разместване, контузия на главата, разкъсно-контузни рани в областта на дясната вежда и горната устна, окоочен хематом вдясно, множество кръвонасядания и отоци в областта на носа и горната устна.

Ударът от лек автомобил „Тойота“ с рег. №*****, управляван от И.Е.К., който застига и блъска с предната си част задната част на лекия автомобил „Мерцедес Вито“ няма касателство към травмите на ищцата. Поведението на водача не е в пряка и причинна връзка с вредоносния резултат. Вещото лице М. заключава, че в момента на първия удар, пътниците в лек автомобил „Мерцедес“ са залитнали наред и в дясно под давление на

рязката маневра в ляво и настъпилия удар в предната дясна част на автомобила. Вторият удар е бил в задната лява част с ниска интензивност, който е предизвикал лягане на телата спрямо седалките. От своя страна медицинските експерти са категорични, че травмите на ищцата са причинени от първия удар, тъй като те се дължат на предвижване на тялото напред и удар в главата в предходящите седалки.

От причинените травми ищцата е изпитала болки и страдания, установени със събраните в хода на процеса свидетелски показания и изслушано заключение по медицинската експертиза, които са пряка и непосредствена последица от поведението на деликвента.

По изложените съображения съдът намира, че предявения иск за неимуществени вреди е установен по своето основание, поради което пристъпва към определяне на неговия размер.

Относно размера на обезщетението за неимуществени вреди съдът се мотивира със следното:

Обезщетението за неимуществени вреди, съгласно чл. 52 от ЗЗД, се определя от съда, като съобрази обществения критерий за справедливост и действително претърпените от ищеца неимуществени вреди от настъпилото ПТП, както и обстоятелството, че болките и страданията и другите нематериални последици в житейски аспект обикновено не се ограничават само до изживените в момента на самото престъпление такива, а продължават и след това.

В процесния случай, за да определи размера на дължимото обезщетение, настоящият съдът съобрази, че на ищцата са й причинени няколко леки телесни повреди, обусловили временно разстройство на здравето неопасно за живота. Не се установиха негативни психични преживявания, освен обичайният стрес от създалата се ситуация, които да са довели до отклонение в психичното здраве на ищцата. В тази посока е и заключението по психиатричната експертиза, което следва да бъде кредитирано.

Събраните доказателства /свидетелски показания и медицинската експертиза/ са непротиворечиви, че през периода на оздравяване ищцата е изпитвала болки и страдания, както и неудобства. Тези болки са се дължали основно на счупването на носа и разкъсно – контузните рани на горна устна и

вежда, но те са били предизвикани и от проведените интервенции за зашиване на горната устна и лепенето на веждата. Степенувайки интензитета на болките и неудобствата през оздравителния период съдът приема, че най – силни са били в първите няколко дни и до десетия ден са намалели значително, като са отшумели в рамките на две – три седмици. През оздравителния период ищцата е изпитвала затруднение при извършване на ежедневните си функции, но не е имала нужда от чужда помощ и подкрепа за това. Могла се да се обслужва сама.

Вещите лица по медицинската експертиза сочат, че оздравителния процес е приключил, няма настъпили усложнения и няма провеждани продължителни лечения. Не е налице затруднено дишане в следствие на травмата на носа.

За определяне на размера на дължимото застрахователно обезщетение, е необходимо да се съобрази и, че към момента на настъпване на процесното събитие /18.10.2017г./ лимитът на застрахователна отговорност за неимуществени вреди от застрахователно събитие при едно пострадало лице е 2000000 лв., а при две и повече пострадали лица е до 10 000 000 лв.

Предвид гореизложеното съдът, като отчете вида и характера на настъпилите вреди, интензитета на претърпените болки, страдания и неудобство, тяхната продължителност, обществено - икономическата конюнктура в страната към момента на увреждането, чиито промени намират отражение в нарастващите нива на застрахователно покритие по задължителната застраховка „Гражданска отговорност на автомобилистите”, съгл. чл.266 КЗ във вр. с § 27 ПЗР на КЗ намира, че искът е основателен за сумата от размер на 10000.00 лева за болките и страданията от физическите и психическите травми.

При така определените размери за неимуществени вреди съдът пристъпва към разглеждане на въпроса за наличието на съпричиняване. По делото категорично се доказва, че ищцата е пътувала без колан, въпреки, че е автомобилът е бил фабрично оборудван с такива за пътниците. С това си поведение е нарушила чл.137 а от Закона за движение по пътищата. Поради липсата на колан при удара тялото ѝ е политнало напред, което е предизвикало съприкосновение на главата ѝ с предните седалки. Това е причинило травмите по носа, горната устна и веждата, както и останалите

кръвонасядания. В случай, че ищцата беше с поставен обезопасителен колан, същата не би могла да си удари главата, съответно да бъдат причинени травмите.

Предвид изложените мотиви е налице твърдяното съпричиняване на вредите от страна на пострадалото лице, което предпоставя приложението на нормата на чл.51, ал.2 от ЗЗД за съразмерно намаляване на определеното от съда обезщетение. Съдът приема, че приносът на пострадалата за настъпването на крайния вредоносен резултат може да бъде определен на 30%, при преобладаващ принос от 70% за водача на лек автомобил „Киа“, поради това, че е нарушил няколко императивни правила за движение по пътищата, което е довело до причиняване на ПТП.

По изложените съображения предявения иск за имуществени вреди следва да бъде уважен изцяло за сумата от 7000.00лв. като за разликата над тази сума отхвърлен като неоснователен.

Досежно задължителна застраховка "Гражданска отговорност" на автомобилистите в чл. 493, ал. 1, т. 5 КЗ е предвидено, че застрахователят покрива отговорността на застрахования за лихвите по чл. 429, ал. 2, т. 2 КЗ, при ограниченията на чл. 429, ал. 3 КЗ, именно само в рамките на застрахователната сума и за периода с начало от уведомяване на застрахователя за настъпване на застрахователното събитие, респ. предявяване на претенция от увреденото лице.

За неимуществените вреди застрахователят е уведомен на 20.08.2020г. /видно от уведомление на л.9 от делото/, следователно същият дължи плащане на лихвите за забава дължими от делинквента считано от тази дата.

По разноските:

На основание чл.78, ал.6 от ГПК ответникът следва да бъде осъден да заплати държавна такса в размер на 280.00лв. и съдебно деловодни разноски в полза на бюджета на съдебната власт в размер на 700.00лв., възнаграждение за вещо лице.

По делото е направена искане да бъде присъдено на адв. Ш. адвокатско възнаграждение на основание чл. 38, ал.1, т.2 от Закона за адвокатурата. В случая се касае за безплатна адвокатка правна помощ. На основание чл.38, ал.2 от Закона за адвокатурата ако в съответното производство насрещната

страна е осъдена за разноски, адвокатът или адвокатът от Европейския съюз има право на адвокатско възнаграждение, като съдът определя възнаграждението в размер не по-нисък от предвидения в наредбата по [чл. 36, ал. 2](#) и осъжда другата страна да го заплати. На основание посочената разпоредба съдът определя възнаграждение от 3050.00лв., което е съобразено с фактическата и правна сложност на делото и размерите по Наредба №1 от 09.04.2004г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения. Съразмерно уважената част от иска адвокатското възнаграждение следва да се понесе от ответника в размер на 711.67лв.

С оглед изходът от спора на ответника се следват разноски съразмерно отхвърлената част от иска, които следва да се понесат от ищцата в размер на 1380.92лв. /съразмерно от 1800.00лв. адвокатско възнаграждение/.

Мотивиран от горното, съдът

РЕШИ:

ОСЪЖДА „БУЛ ИНС“ АД, ЕИК 831830482, със седалище гр. София, 1407, район „Лозенец“, ул. „Джеймс Баучер“ №87 **ДА ЗАПЛАТИ НА Ж. П. Ю., ЕГН *******, с поС.ен адрес ***** сумата от **7000.00лв./седем хиляди лева/**, представляваща застрахователно обезщетение за неимуществени вреди, изразяваща си в претърпени болки и страдания от счупване на носни кости без разместване, контузия на главата, разкъсно-контузни рани в областта на дясната вежда и горната устна, окоочен хематом вдясно, множество кръвонасядания и отоци в областта на носа и горната устна, претърпени психични изживявания и съС.ие на емоционален стрес, **ведно с дължимото обезщетение за забава** върху главницата, считано от 20.08.2020г. /предявяване на писмената претенция пред застрахователя/ до окончателното изплащане на сумата, настъпили в следствие на виновно причинено от А.П. И. ПТП на 08.10.2019 г., дължимо по силата на договор за застраховка „Гражданска отговорност“ по застрахователна полица № ***** с валидност до 10.04.2020г. на основание чл.432, ал.1 от КЗ и чл.497 от КЗ, вр. чл.86, ал.1 от ЗЗД.

ОТХВЪРЛЯ предявения иск с правно основание чл.432, ал.1 от КЗ и чл.497 от КЗ, вр. чл.86, ал.1 от ЗЗД от Ж. П. Ю., ЕГН ***** , с поС.ен адрес ***** срещу „БУЛ ИНС“ АД, ЕИК 831830482, със седалище гр. София, 1407, район „Лозенец“, ул. „Джеймс Баучер“ №87 да бъде осъден ответникът да заплати **сумата, съставляваща разликата над сумата от 7000.00лв./седем хиляди лева/ до пълния предявен размер от 30000.00лв.**

/тридесет хиляди лева/, представляваща застрахователно обезщетение за неимуществени вреди, изразяваща си в претърпени болки и страдания от счупване на носни кости без разместване, контузия на главата, разкъсно-контузни рани в областта на дясната вежда и горната устна, окоочен хематом вдясно, множество кръвонасядания и отоци в областта на носа и горната устна, претърпени психични изживявания и съС.ие на емоционален стрес, ведно с дължимото обезщетение за забава върху главницата, считано от 20.08.2020г. /предявяване на писмената претенция пред застрахователя/ до окончателното изплащане на сумата, настъпили в следствие на виновно причинено от А.П. И. ПТП на 08.10.2019 г., дължимо по силата на договор за застраховка „Гражданска отговорност" по застрахователна полица № ***** с валидност до 10.04.2020г.

ОСЪЖДА „БУЛ ИНС“ АД, ЕИК 831830482, със седалище гр. София, 1407, район „Лозенец“, ул. „Джеймс Баучер“ №87 **ДА ЗАПЛАТИ** в полза на бюджета на съдебната власт, по сметка на Окръжен съд - Варна държавна такса и съдебно деловодни разноски в размер на **980.00лв./деветстотин и осемдесет лева/** и **5.00лв./пет лева/**, за издаване на изпълнителен лист на основание чл.78, ал.6 от ГПК и чл.1 от Тарифа за държавните такси, които се събират от съдилищата по ГПК.

ОСЪЖДА „БУЛ ИНС“ АД, ЕИК 831830482, със седалище гр. София, 1407, район „Лозенец“, ул. „Джеймс Баучер“ №87 **ДА ЗАПЛАТИ НА** адвокат С. Б. С., към Адвокатска колегия – Варна, с адрес ***** сумата от **711.67лв. /седемстотин и единадесет лева и шестдесет и седем стотинки/**, представляваща адвокатско възнаграждение за процесуално представителство на основание чл.78, ал.1 от ГПК и чл.38, ал.2 от Закона за адвокатурата.

ОСЪЖДА Ж. П. Ю., ЕГН *****, с поС.ен адрес ***** **ДА ЗАПЛАТИ** на „БУЛ ИНС“ АД, ЕИК 831830482, със седалище гр. София, 1407, район „Лозенец“, ул. „Джеймс Баучер“ №87 сумата от **1380.00лв. /хиляда триста и осемдесет лева/**, представляваща адвокатско възнаграждение на основание чл.78, ал.3 от ГПК.

НА ОСНОВАНИЕ чл.127, ал.4 от ГПК присъдените суми на ищцата с решението могат да бъдат заплатени по следната банкова сметка, открита в „Райфайзен банк“ АД: IBAN *****.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване в двуседмичен срок от

връчването на страните пред Варненския апелативен съд.

Решението да се връчи на страните.

Съдия при Окръжен съд – Варна: _____